

140,920 километри което ще рече, че той е 11 пж-ти по-голѣмъ отъ земния. По обемъ Юпитеръ е 1280 пжти по-голѣмъ отъ земята и само 1000 пжти помалѣкъ отъ слънцето.

Юпитеръ прави едно пълно завъртане около своята собствена ось за 10 часа. Имайки толкова голѣмъ диаметъръ и тъй голѣма въртелива скоростъ, точкитѣ отъ неговия Екваторъ изпитватъ грамадна центробѣжна сила. На това, именно, се дължи почти лещообразната форма на планетата. Нейната сплеснатостъ е равна на една седемнадесета — което ще рече, че остъта на въртение е съ $\frac{1}{17}$ по-къса отъ екваториалния диаметъръ — докато сплеснатостъта на земята е само $\frac{1}{299}$.

Юпитеръ обикаля около слънцето на едно разстояние 775 милиона километри. За една пълна обиколка по своята орбита той употребява 11 наши години.

Въ телескопа Юпитеръ се вижда винаги обвитъ въ облаци. Това ни навежда на мисълта, че той не е още напълно застиналъ. Макаръ че е много по-стара планета отъ земята, той не е могълъ да застине и до днесъ, благодарение на своята много голѣма маса. Тази мисълъ се потвърждава и отъ наблюденията.

Презъ по-силнитѣ телескопи се е констатирано, че не всички точки на Юпитеръ се завъртатъ около неговата ось въ едно и сжщо време. Между мѣстата на Екватора и тѣзи, разположени по на 20° отъ него, има една разлика отъ около 5 минути за едно пълно завъртане.

Около Екватора на Юпитеръ има две петна, които постоянно мѣнятъ своята форма и голѣмина. Това сж, по всѣка вѣроятностъ, първообразувания на кора, която постоянно се разкъсва. Нѣкои даже искатъ да кажатъ, че Юпитеръ изпраща свѣтлина